

gen af de enkelte Sætser har været og er nøje iagttaget, at ingen Mand faaer Mindre, end han tidligere har faaet, da er dette, saa vidt jeg kan se, ikke ganske overensstemmende med Forslaget. Man er ganske vist paa de fleste Poster kommen til en lille Forøgelse, men det er derimod ikke Tilfældet paa andre. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at naar man vil oversføre 26 $\frac{1}{2}$ Rigsmd. i Dre, saa svarer 54 ikke ganske dertil; det bliver et Tab for den Bedkommende, om end kun ganske lille. Det Samme er Tilfældet, naar man f. Ex. overfører 16 $\frac{1}{2}$ til 33 Dre; det svarer ikke ganske, thi dersom man vilde gjøre Regningen nøjagtig, blev det 33 $\frac{1}{4}$ Dre. Der findes altsaa i Lovforslaget Tilfælde, som vilde medføre, at de Paagjældende komme til at lide et lille Tab, og det er fuldstændig rigtigt, naar der siges i Anmærkningerne, at selv et lille Tab bliver føleligt for de Paagjældende (Afbrydelse). Jeg nævner kun dette som Exempler, hvorpaa jeg vilde gjøre opmærksom.

— Der er imidlertid ogsaa et andet Forhold, jeg vil tillade mig her at fremdrage, da det mulig kunde være ønskeligt, at det blev sat i Forbindelse med dette Lovforslag, i Stedet for at gjennemføres paa et andet Sted, hvad jeg i Øvrigt antager er den meget ærede Krigsministers Tanke. Naar vi antage, at dette Lovforslag bliver hurtig gennemført, saaledes at det kan træde i Kraft den 1ste Januar næste Aar, og naar man ligeledes forudsætter, at den militære Lønningslov, paa hvilken man vistnok vil komme til en Forhøjelse af adskillige Poster, kommer noget senere, forekommer det mig, at dette vilde være uheldigt. Der vilde derved blive en Mellemtid af maasse kun nogle faa Maaneder af det følgende Aar, hvori den nye Beregningsmaade skulde blive gjældende. Dersom jeg turde forudsætte, at der her i Thinget og ligeledes mellem dette og den høitærede Krigsminister var Enighed tilstede om, at Lønningen for Menige og Underforporaler trænger til en Forhøjelse, forekommer det mig, at det vilde være ganske hensigtsmæssigt, om vi foretog denne Forhøjelse allerede ved nærværende Lovforslag, saaledes, at vi ikke bleve staaende ved 46 Dre som den Meniges Lønning, men strax fastsatte den Lønningsfats i Dre, som i Fremtiden skulde blive gjældende. Der vilde derved vindes, at man ikke, hvad ellers mulig kunde være Tanken, udsatte denne Forhøjelse, til den militære Lønningslov blev gennemført. Jeg kjender jo ikke dette Lønningsforslags fremtidige Skæbne, men jeg tør ikke anse det for at være umuligt, at det kan støde paa saadanne Hindringer, at dets Gjennemførelse ikke vil ske i den allernærmeste Fremtid. Jeg vilde anse det for urigtigt, om vi knyttede denne Lønningsforhøjelse for Soldaterne saaledes til Lønningsforslaget, at man kunde tænke sig, det skulde betragtes som et Æquivalent for andre Poster paa Lønningsloven. Jeg vilde derfor foretrække, at man, hvis det lod sig gjøre, gennem-

førte denne Tanke allerede ved nærværende Lovforslag, og jeg tror, som sagt, der er Afskilligt, som kunde tale derfor. Dersom denne Tanke finder nogen Tilslutning fra det høje Things Side, vilde vi jo kunne tage Sagen under nærmere Overveielse, enten i et Udvalg eller ogsaa ved Endringsforslag til Loven, naar den igjen kommer til at foreligge her.

Th. Nielsen: Dersom det høje Thing, den Gang det vedtog Myntloven af 18de Mai 1873, havde haft en rigtig Oversigt over alle de Konsekventer, som vilde følge af denne Lov, saa tvivler jeg noget om, at den da vilde være bleven vedtagen (Stemmer: Na!). Saa ærede Medlemmer sige: Na! men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det jo ikke var med noget stort Flertal, at Myntloven gik igjennem (Kofod: Et meget ordentligt). Saa, det er nu en Skønsag, hvad der skal kaldes et meget ordentligt Flertal. Her se vi nu, at der er Tale om en forøget Udgift af mellem 27 og 28,000 Kr., og det værste er, at disse 28,000 Kr., som altsaa blive en forøget Udgift for Statskassen, ikke komme Nogen til Nytte; ganske vist exholder en Del af de Personer, der høre til Søren, et ubetydeligt Tillæg, men det er et saa ubetydeligt Tillæg, at netop dette vil i det Væsentlige blive opløst af Forhøjelsen paa de Paagjældendes Smaaforordenheder i andre Retninger, en Forhøjelse, som netop vil blive en Følge af Myntloven. Desuden ser man jo, at der ikke bliver Tale om selv den allermindste Forhøjelse for den menige Soldat, der ligger inde ud over 6 Maaneder; thi saafort dette Tidrum overtrides, faar den menige Soldat som bekjendt 2 $\frac{1}{2}$ i Tillæg, det vil sige, han faar 24 $\frac{1}{2}$, og dette Beløb svarer affurat til 50 Dre; men han vil heller ikke faae mere efter nærværende Lovforslag, idet 2 $\frac{1}{2}$ er ansat til 4 Dre, som er en Kjende for Lidt; altsaa vil den menige Soldat, der er til Tjeneste ud over 6 Maaneder, i Formaliteten hverken vinde eller tabe ved dette Forslag; han vil efter min Mening i Realiteten faae Lidt mindre, idet mange af hans Smaaforordenheder ved Myntforandringen blive en lille Kjende dyrere. Jeg skulde derfor være meget tilbøjelig til at ønske, at det ærede Thing maatte, samtidig med denne Forandring, komme til en ikke ganske ubetydelig Forhøjelse af den menige Soldats Lønning, dersom der kun er Mulighed for, at et saadant forandret Forslag kunde blive til Lov inden Nytaar; men paa den anden Side maa jeg indrømme, at jeg rigtignok anser det for absolut fornuftigt, at et Lovforslag som det nærværende bliver gennemført inden Nytaar. For saa vidt dette imidlertid ikke skulde være muligt, ser jeg ikke bedre, end at man af Hensyn til uoverkommelige Bæmseligheder nødes til at tage det foreliggende Forslag, som det er.